

Графъ-тъ. О престени дражайша моя супру-го! Не плачи и не скърби; твоя-та ангелска хубость на садена ми е въ дълбочинъ-тъ сърдечнъ; ако твое въздъхваніе забожда стрѣлъ въ сърце-то ми; но знай, че не може да баде инакъ. Промисли, че мило-то ни отечество потрѣбува помощъ. — Тъй, моя-та длъжность и божи-тъ гласъ викатъ ма, да помогна на братіа-та си. — Помисли, — да не отидя азъ да не отиде другій, то бы тогова непріатели-тъ поробили и изгорили мило-то ны отечество Франціѣ, и насъ, единъ по единъ подъ сабъ бы положили, помисли!

Графица-та. Противъ таквози ужасно непріателско постъпваніе трѣбува да отидешъ; но какъ ще търпя твое-то отсъствие?

Графъ-тъ. Съ надеждъ на Бога и съ търпѣніа Геновево! Азъ ще ти пишя сѣкій день, и въ писмото ще ти излагамъ сѣко мое тайно помишленіе, ще споменувамъ името ти съ въздъхваніе, и сѣко въздъхваніе ще ти казва за мене нѣщичко.

Графица-та. То е сенищо, мой любезнѣйшій супруже! ты си сячка-та моя мисль; и кога не могъ вече да хуртувамъ за тебе, това и последнѣо-то ми въздъхваніе ще въздъхне за тебе.

Графъ-тъ. Геновево! Не съкрушавай вече духъ-тъ ми, но дай ми утѣха. Тойзи пѣть, на кой то трѣгвамъ въ име-то божіе доста е неизвѣстенъ; но пакъ са нѣдѣвамъ, че ще ма увѣнчае съсь славъ. Тъй не плачи и не скърби, защото приближава време за трѣгваніе. Чувашъ ли, какъ пѣхтъ славѣи-тъ повѣнь и предсказватъ день.